

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/453/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204285
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8415204285.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpeného advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: X. o zaplatenie 9.041,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **s c h v a ľ u j e** tento zmier:

Žalovaný sa **z a v ä z u j e** zaplatiť žalobcovi sumu 1.340,19 eur spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.340,19 eur od 21. 2. 2013 až do zaplatenia a nahradíť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 429,83 eur, a to všetko v mesačných 80,- eur splátkach splatných vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom február 2017 pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej mesačnej splátky, a to všetko na bankový účet právneho zástupcu žalobcu.

II. Žalobcovi sa **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 487,80 eur, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 5. 6. 2015 domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 9.041,34 eur, 11,75 % ročný úrok zo sumy 5.653,19 eur od 26. 9. 2014 do zaplatenia, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.653,19 eur od 26. 9. 2014 do zaplatenia a nahradíť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 29. 2. 2008 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol mu poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 eur) s dohodnutou premenlivou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 11,75 %. V žalobe tvrdil, že úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami mal žalovaný vrátiť v 60-tich pravidelných mesačných splátkach po 4.486,- Sk (148,91 eur) mesačne splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20. 3. 2008 a poslednou dňa 20. 2. 2013. Podľa tvrdenia žalobcu si žalovaný svoje zmluvné povinnosti neplnil, úver nevrátil, pričom ku dňu 25. 9. 2014 dosiahla výška jeho splatného dlhu sumu 9.041,34 eur pozostávajúcu z istiny vo výške 5.653,19 eur a príslušenstva vo výške 3.388,15 eur. Žalobca tvrdil, že v tento deň (25. 9. 2014) bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému Zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1352/2014/CE postúpená na žalobcu, čo bolo postupom žalovanému oznámené dňa 7. 10. 2014, ani po postúpení pohľadávky však žalovaný na svoj záväzok nič neuhradil, preto je žalobcovi dlžný sumu 9.041,34 eur s príslušenstvom.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v spore označil a predložil Zmluvu o úvere, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 7. 10. 2014, CD nosič s prehľadom transakcií na účte žalovaného číslo XXXXXXXXXXXX, časť prehľadu preukazujúcu uskutočnené úhrady a Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, účinné od 1. 7. 2007.

4. Za podanú žalobu žalobca dňa 4. 1. 2016 zaplatil súdny poplatok vo výške 542,- eur.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Podľa prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý počnúc dňom 1. 7. 2016 nahradil dovtedy účinný Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť dňom 1. 7. 2016 a aj sporná vec sa preto po tomto dni ďalej riadila ustanoveniami CSP.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 16. 12. 2016 pred otvorením ktorého súd strany sporu oboznámil s tým, že vychádzajúc z obsahu žaloby a predložených listinných dôkazov, po predbežnom právnom posúdení veci vychádzajúcim z doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností má za to, že jedná sa v danom prípade o spor s ochranou slabšej strany, konkrétne spotrebiteľský spor v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP v ktorom je na mieste aplikovať v tom čase účinné ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súd strany oboznámil s tým, že vzhľadom na v tom čase existujúcu zákonnú povinnosť súdu vyplývajúcu z uvedeného zákonného ustanovenia prihliadať pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu na oslabenie nároku vrátane jeho premlčania bude potrebné sa zaoberať otázkou, či žalobca svoje tvrdené právo alebo jeho časť neuplatňuje po uplynutí premlčacej doby, pričom po predbežnom právnom posúdení veci sa javí, že splátky úveru splatné pred dňom 5. 6. 2012, teda za obdobie predchádzajúce tri roky pred podaním žaloby sú premlčané, ako nepremlčané sa javia splátky vo výške spolu 1.340,19 eur.

8. Po danom predbežnom právnom posúdení veci žalobca pred otvorením pojednávania uviedol, že navrhuje zmierné riešenie veci tak, že žalovaný bude zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.340,19 eur s úrokmi z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí termínu konečnej splatnosti úveru v úverovej zmluve, teda od 21. 2. 2013 zo sumy 1.340,19 eur do zaplatenia a trovy konania vo výške nevrátenej časti súdneho poplatku za žalobu a trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby a z náhrady cestovného právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie. Žalovaný s navrhnutým zmiernym riešením sporu súhlasil s tým, že chcel by dlžnú sumu splácať v splátkach vo výške maximálne 80,- eur mesačne čo odôvodnil tým, že je v neľahkej finančnej a sociálnej situácii, keďže obe jeho dcéry majú zdravotné problémy.

9. Následne strany uzavreli zmier tak, že žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu 1.340,19 eur spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.340,19 eur od 21. 2. 2013 až do zaplatenia a nahraďiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 429,83 eur, a to všetko v mesačných 80,- eur splátkach splatných vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom február 2017 pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej mesačnej splátky, a to všetko na bankový účet právneho zástupcu žalobcu a zhodne navrhli takto uzavretý zmier schváliť.

10. Po uzavretí zmiernosti stranami súd uznesením vyhláseným dňa 16. 12. 2016 stranami uzavretý zmier schválil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku za žalobu žalobcovi vo výške 487,80 eur.

11. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie. Ako dôvod uviedol, že pohľadávku žalobcu uplatňovanú v konaní, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29. 2. 2008 prevzala na seba jeho bývalá manželka P. Na dôkaz uvedenej skutočnosti predložil uznesenie Okresného súdu Kežmarok zo dňa 21. 8. 2012 vydané vo veci 2C/198/2011, ktorým bol schválený zmier medzi žalovaným a jeho bývalou manželkou o vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že túto skutočnosť si vzhľadom na stresovú situáciu, ktorá vznikla ráno pred pojednávaním konaným dňa 16. 12. 2016 v dôsledku náhleho kolapsu dcéry neuviedol a podpísal zmier v znení uvedenom v uznesení o schválení zmiernosti.

12. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26. 6. 2017 č.k. 7Co/45/2017-120 odvolaním napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že rozhodnutie o schválení zmiaru má povahu rozhodnutia vo veci samej. V merite veci, teda vo veci samej súd v zmysle ust. § 212 ods. 1 CSP zásadne rozhoduje formou rozsudku. Podľa krajského súdu CSP účinný od 1. 7. 2016 neprevzal predchádzajúcu právnu úpravu opierajúcu sa o ustanovenie § 152 ods. 1 O.s.p. umožňujúcu rozhodnúť vo veci samej aj uznesením ak to zákon ustanovoval. Zákomom predpísaná forma uznesenia pri rozhodovaní o zmiari vyplývala z ust. § 167 ods. 1 O.s.p., no podľa názoru krajského súdu takúto výnimku v súčasnosti účinný CSP vôbec neupravuje a preto súdny zmier ako meritórne rozhodnutie musí byť schválený vo forme rozsudku. Podľa krajského súdu nedodržanie zákonom predpísanej formy rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal žalobca dovolanie ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 27. 3. 2018 č.k. 1Cdo 201/2017-137 odmietol ako procesne neprípustné. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2. 5. 2018.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené sa teda vec vrátila do štádia, že na pojednávaní dňa 16. 12. 2016 bol stranami uzavretý zmier, ktorý strany zhodne navrhli schváliť. Keďže uznesenie o jeho schválení vyhlásené dňa 16. 12. 2016 bolo krajským súdom zrušené, po vrátení veci bolo povinnosťou tunajšieho súdu vyplývajúcou mu z ust. § 148 ods. 2 CSP opätovne rozhodnúť o tom, či zmier uzavretý stranami na pojednávaní dňa 16. 12. 2016 schvaľuje alebo neschvaľuje, pričom v zmysle právne záväzného názoru Krajského súdu v Prešove tak súd musel urobiť rozsudkom.

15. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

16. Vzhľadom na uvedené súd pristúpil k rozhodnutiu vo forme rozsudku o tom, či stranami dňa 16. 12. 2016 uzavretý zmier schvaľuje či neschvaľuje. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. 8. 2018, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 2. 8. 2018 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

17. Podľa článku 7 ods. 2 Základných princípov CSP základnou povinnosťou súdu je viesť strany sporu k zmierlivému vyriešeniu sporu.

18. Podľa § 148 ods. 1 CSP žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiaru sa má súd vždy pokúsiť. Podľa § 148 ods. 2 CSP súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

19. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (29. 2. 2008) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 2 písm. a) a b) uvedeného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 4 ods. 1 uvedeného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

24. Podľa § 4 ods. 2 uvedeného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101>>.

25. Podľa § 4 ods. 5 uvedeného zákona veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis (§ 524 Občianskeho zákonníka). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (§ 524 Občianskeho zákonníka).

26. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

28. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013).

33. Žalobca v danom prípade žalobou domáhal sa zaplatenia nárokov zo zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX uzavretej dňa 29. 2. 2008 medzi žalovaným a Slovenskou sporiteľňou, a.s. s tým, že tieto nároky z úveru, ktorého konečná splatnosť nastala podľa zmluvy dňa 20. 2. 2013 boli mu Slovenskou sporiteľňou, a.s. postúpené na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 9. 2014, na dôkaz čoho predložil žalovanému adresované oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 7. 10. 2014.

34. Z písomného vyhotovenia úverovej zmluvy súd zistil, že dňa 29. 2. 2008 žalovaný uzavrel v W.i so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere“, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového spotrebného úveru vo výške 200.000,- Sk (t.j. 6.638,78 eur) žalovanému. Žalovaný sa zaviazal splatiť tento úver v 60 mesačných splátkach vo výške 4.486,- Sk (148,91 eur) splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou poslednej splátky dňa 20. 2. 2013, a to inkasom z inkasného účtu. Celkové náklady spojené s úverom mali byť podľa zmluvy vo výške 74.914,70 Sk (2.486,71 eur) pri RPMN 14,74 % a premenlivej úrokovej sadzbe, ktorá v deň uzavretia zmluvy bola 11,75 % p.a. V článku II zmluvy označenom ako Záverečné ustanovenia v bode 2 je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

35. Daná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola stranami uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme (§ 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v tom čase), pričom podľa názoru súdu tejto čo do dodržania náležitostí predpísaných v § 4 ods. 2 uvedeného zákona ako podmienka vzniku nároku na úroky a poplatky za úver niet čo vytknúť. V zmluve dojednaná úroková sadzba čo do výšky neodporuje zákonu ani dobrým mravom, preto súd je toho názoru, že veriteľovi z daného úveru vznikol nárok na vrátenie žalovanému poskytnutej sumy s úrokmi a poplatkami dohodnutými v zmluve.

36. Zo žalobcom predloženej platobnej histórie (čl. 40 spisu) vyplýva, že do dňa konečnej splatnosti úveru (20. 2. 2013), kedy úver žalovaným podľa úverovej zmluvy mal byť celý zaplatený žalovaný uhradil veriteľovi sumu spolu len 3.621,77 eur s poslednou úhradou ešte dňa 12. 5. 2010. Potom, čo sa úver v zmysle zmluvy stal celý splatným bola na jeho vrátenie uhradená v piatich splátkach po 20,- eur od mája 2013 do novembra 2013 suma ešte 100,- eur. Celkovo tak na vrátenie úveru žalovaným uhradená bola doposiaľ suma 3.721,77 eur, hoci poskytnutý bol mu úver vo výške 6.638,78 eur (200.000,- Sk) a vrátiť podľa zmluvy mal v 60 splátkach po 4.486,- Sk celkovo sumu 269.160,- Sk, t.j. 8.934,48 eur.

37. Povinnosťou žalovaného po oznámení mu postúpenia pohľadávky pôvodného veriteľa na žalobcu písomným oznámením postupcu zo dňa 7. 10. 2014 odoslaným žalovanému dňa 14. 11. 2014 (čl. 10 spisu) a opätovne mu doručeným spolu so žalobou bolo plniť nároky zo zmluvy žalobcovi ako novému veriteľovi pohľadávky, čo sa v rozsahu, ktorý je predmetom stranami uzavretého zmluvy nestalo. Keďže postupoval sa bankou v septembri 2014 úver, ktorý celý splatným sa stal ešte dňa 20. 2. 2013, pričom niet dôvod pochybovať o tom, čo je logické, a síce že pred postúpením pohľadávky banka vyzývala žalovaného na plnenie splatného úveru, čomu nasvedčuje aj to, že po troch rokoch nečinnosti (od poslednej úhrady v máji 2010) boli na úver od mája 2013 mesačne poukazované platby v počte 5 x 20,-eur, nevyvstali pochybnosti o postupiteľnosti bankovej pohľadávky a súd tak nemal pochybnosti o dodržaní podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a práve žalobcu domáhať sa plnenia na žalovanom.

38. Preto ak strany v situácii, že žalovanému bol poskytnutý bankou úver vo výške 6.638,78 eur z ktorého doposiaľ vrátil len 3.721,77 eur uzavreli zmluvu, v zmysle ktorého sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.340,19 eur a zákonný úrok z omeškania v sadzbe 8 % ročne (t.j. v sadzbe súladnej s § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR 87/1995 Z.z.) zo sumy 1.340,19 eur odo dňa 21. 2. 2013 do zaplatenia, teda až odo dňa nasledujúceho po dni, kedy celý úver mal byť najneskôr celý splatený, podľa názoru súdu nebol žiaden zákonný dôvod takto stranami uzavretý zmluvu neschváliť.

39. Vzhľadom na špecifikum posudzovaného prípadu spočívajúce v tom, že žalovaný, hoci na pojednávaní zmluvu so žalobcom uzavrel dobrovoľne, slobodne, bez akýchkoľvek výhrad, či pripomienok a stalo sa tak potom, čo mal aj v priebehu pojednávania dostatočný časový priestor si uzavretie zmluvy dobre uvážiť a premyslieť, keďže pojednávanie na ktorom bol zmluvu uzavretý bolo dvakrát prerušené, spolu na 40 minút, následne bránil sa mu odvolaním, považuje súd za potrebné uviesť nasledovné.

39. Pri rozhodovaní o schválení zmluvy je súd povinný skúmať, či zmluva nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Vzhľadom na princíp právnej istoty je uzavretie zmluvy v zásade neodvolateľné, dôvodom neschválenia zmluvy nemôže byť len to, že si ho strana časom „rozmyslí“. Pretože zmluva je dvojstranným dispozitívnym úkonom strán, ktorý má základ v hmotnom práve, v rozpore s právnymi predpismi by bol najmä vtedy, kedy by dohoda strán z hľadiska všeobecných požiadaviek kladených na právne úkony (§ 37 až § 39 Občianskeho zákonníka) bola neplatná, napríklad kedy by obsah zmluvy nebol dojednaný určito a zrozumiteľne (čo je dôležité aj preto, že rozhodnutie o schválení zmluvy je exekučným titulom), alebo kedy by zmluva bola v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona alebo by ich obchádzala. O žiaden takýto prípad tu nejde.

40. Právna teória aj prax sa zhodli, že predpokladom pre schválenie zmluvy nie je zistenie skutkového stavu veci v takom rozsahu, ktorý je inak potrebný pre autoritatívne rozhodnutie súdu. Dôležité je, či tvrdenia strán a predložené dôkazy sú postačujúcimi skutkovými podkladmi pre posúdenie, či zmluva nie je v rozpore s právnymi predpismi. Iba ak nie sú, vykoná sa ďalšie potrebné dokazovanie potrebné pre rozhodnutie, či zmluva schváliť možno či nemožno.

41. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené preto vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného v odvolaní proti uzneseniu o schválení zmiernu, že vzhľadom na stresovú situáciu, ktorá vznikla u neho v ten deň ráno pred pojednávaním, pre ktorú si nevedomoval čo dojednal a podpísal a že podľa dohody s exmanželkou mala predmetný úver splatiť ona, preto on daný záväzok nezaplatí, súd uvádza nasledovné.

42. Žalovanému žaloba žalobcu so všetkými jej prílohami bola do vlastných rúk doručená ešte dňa 3. 8. 2016. Žalovaný bol uznesením vyzvaný sa k nej vyjadriť do 15 dní, čo v uvedenej lehote ani neskôr neurobil. Predvolanie na pojednávanie konané dňa 16. 12. 2016 bolo žalovanému doručené ešte dňa 8. 11. 2016. Preto ak žalovaný poukazuje na to, že si pre stresovú situáciu ráno pred pojednávaním nevedomil čo dojednal a podpísal, tak k tomu je nutné uviesť, že na prípravu a premyslenie si svojho stanoviska k veci mal žalovaný už predtým dostatočný, niekoľkomesačný časový priestor. Aj v priebehu pojednávania a počas jeho prerušenia žalovaný mohol uvážiť svoje stanovisko k veci a možnosti jej zmierného skončenia. Žalovaný však nič z toho, čo teraz tvrdí do pojednávania ani v jeho priebehu neuviedol, až následne začal tvrdiť dohodu s exmanželkou pri vyporiadaní BSM, že predmetný úver splatí ona.

43. Čo sa týka tvrdenia žalovaného produkovaného až po pojednávaní a uzavretí zmiernu so žalobcom, že on žalobcovi nič platiť nechce, lebo podľa dohody manželov po rozvoze manželstva záväzok zo zmluvy o úvere, plnenie z ktorej je predmetom tohto konania prebrala a mala uhradiť jeho bývalá manželka, k tomu súd uvádza, že takáto dohoda sa týka iba vzťahov medzi žalovaným a jeho bývalou manželkou a nezasahuje do práv veriteľa, ktorý sa na nej nezúčastnil a ktorému tak zostali nedotknuté všetky jeho práva vrátane práva žiadať plnenie od žalovaného, keďže bol to práve a len žalovaný, ktorý predmetnú úverovú zmluvu uzavrel. Uvedená dohoda medzi manželmi je tak významná len pokiaľ ide o vzťah žalovaného a jeho exmanželky, teda ak žalovaný bude plniť to, čo mala podľa dohody so žalovaným o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov plniť jeho bývalá manželka, môže sa náhrady tohto plnenia od nej domáhať, ale nemôže z toho titulu odoprieť plnenie žalobcovi. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti tiež judikatúru, a to jednak rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 113/2007 ako aj R 42/1972 (Zošit č. 5, str. 239, Cpj 88/71) a tiež judikatúru k § 150 Občianskeho zákonníka (R 22/1991).

44. Vzhľadom na všetko uvedené, keďže v danom prípade povaha veci pripúšťa skončenie konania súdnym zmiernom a obsah uzavretého zmiernu nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, súd zmiernu, ktorý strany uzavreli pred začatím pojednávania vo veci samej dňa 16. 12. 2016 tak ako bol dojednaný, keďže do obsahu stranami uzavretého zmiernu zasahovať nemohol týmto rozsudkom schválil.

45. Pokiaľ ide o trovy konania, vzhľadom na osobitné a výslovné dojednanie strán v uzavretom zmiernu o náhrade trov konania žalovaným žalobcovi, súd rešpektujúc autonómnu vôľu strán zmiernu schválil aj v tejto časti.

46. Podľa ust. § 11 ods. 7 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak konanie skončia strany alebo účastníci schválením zmiernu do začiatku prvého pojednávania, vráti sa im 90 % zo všetkých zaplatených poplatkov.

47. V danom prípade zaplatený bol súdny poplatok za žalobu žalobcom vo výške 542,- eur a keďže konanie strany skončili schválením súdneho zmiernu do začiatku pojednávania vo veci samej, v súlade s ust. § 11 ods. 7 zákona o súdnych poplatkoch súd v druhom výroku tohto uznesenia rozhodol o vrátení 90 % tohto súdneho poplatku žalobcovi, čo činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 487,80 eur.

48. V zmysle ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti rozhodnutia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK, ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.